

Κοινωνία Θεού

Ο άγιος Αρσένιος ο Καππαδόκης

Ο όσιος Αρσένιος Χατζεφεντής, γεννήθηκε γύρω στα 1840 στο χωριό Φάρασα της Καππαδοκίας, περιοχή της Νοτιοανατολικής Τουρκίας, όπου κατοικούσαν λίγοι Ρωμιοί. Οι γονείς του ήταν φτωχοί ευσεβείς χωρικοί. Είχαν δυο παιδιά, τον Βλάσιο και τον Θεόδωρο (π. Αρσένιο). Όταν τα παιδιά ήταν μικρά πέθαναν και οι δύο γονείς και τα μεγάλωσε μία θεία τους.

Ο Θεόδωρος από μικρή ηλικία είχε πάρει την απόφαση να γίνει μοναχός, ύστερα από τη σημαδιακή σωτηρία του από βέβαιο πνιγμό στον χειμάρρο Εβκάση. Πήγε στην πόλη Νιγδη για να μορφωθεί. Κάθε φορά που βρισκόταν στα Φάρασα, μάζευε τα μικρά παιδιά να τα μάθει γράμματα, αφού δάσκαλος σπάνια βρισκόταν για τα παιδιά της περιοχής. Τελικά μετέβη στη Σμύρνη, όπου μορφώθηκε πολύ.

Το 1866, στο κοινόβιο της Ιεράς Μονής Φλαβιανών του Τιμίου Προδρόμου εκάρη μοναχός, με το όνομα Αρσένιος. Ο Μητροπολίτης Παΐσιος ο Β΄ τον χειροτόνησε διάκονο και τον έστειλε στα Φάρασα, για να διδάξει. Οι Τούρκοι επεδίωκαν να αφήσουν τους Έλληνες χωρίς δάσκαλο, και γι' αυτό ο π. Αρσένιος, επειδή δεν βρισκόταν άλλος δάσκαλος, δέχτηκε.

Στο σχολείο δεν είχε θρανία, αλλά δέρματα από κασίκες κι έτσι οι Τούρκοι νόμιζαν ότι μάθαινε τα παιδιά να προσεύχονται, ενώ σε άλλες περιπτώσεις τα πήγαινε στο ξωκλήσι της Παναγίας στη θέση Κάντσι, μέσα σε μια σπηλιά. Όταν έγινε τριάντα χρονών, χειροτονήθηκε στην Καισαρεία πρεσβύτερος και χειροθετήθηκε Αρχιμανδρίτης.

Ο όσιος, ενώ ήταν επιεικής με τους άλλους, ήταν πολύ αυστηρός με τον εαυτό του. **Ζούσε ταπεινά και ήταν ολιγαρκής.** Κοιμόταν καταγής και ελάχιστες ώρες την ημέρα. Δύο φορές την βδομάδα ήταν έγκλειστος στο κελί του για εσωτερική νήψη, μελέτη βιβλικών και

πατερικών κειμένων, βίους αγίων και προσευχή ιδιαίτερη. Το

κατάλυμά του ήταν φτωχικό. Ένα μικρό ατομικό κελί με χωμάτινο πάτωμα, με ένα ράφι και πάνω εικονοστάσι με αρκετές εικόνες. Κάτω απ' αυτό ήταν πάντα ένα χαλάκι, όπου γονατιστός προσευχόταν. Το τυπικό του να μένει έγκλειστος Τετάρτη και Παρασκευή με απόλυτη άσκηση, ήταν το ανθρώπινο όπλο του. Αν κάποιος άρρωστος τύχαινε να τον επισκεφτεί τότε, τον δεχόταν, αλλά με απόλυτη σιωπή. **Έκανε θαύματα σε όλους τους πιστούς, που τον επισκέπτονταν, ακόμη και στους μουσουλμάνους,** χωρίς να παίρνει

χρήματα από κανέναν. Παράλληλα, όταν κάποιος ήθελε να τον επαινέσει, έπαιρνε αυστηρό ύφος: «Αμαρτωλός είμαι και χειρότερος από σας. Ο Χριστός κάνει τα θαύματα που βλέπετε. Εγώ μόνο τα χέρια μου υψώνω και Τον παρακαλώ».

Ύστερα από την Μικρασιατική καταστροφή (1922) ο π. Αρσένιος παρέμεινε στα Φάρασα ως τις 14 Αυγούστου του 1924. Τότε τον ανάγκασαν οι Τούρκοι να ακολουθήσει το ποίμνιό του κατά την ανταλλαγή των πληθυσμών.

Μετά από μεγάλη ταλαιπωρία, στην οποία ο άγιος έδειξε μεγάλη υπομονή, παρά την ηλικία του, έφτασε στην Κέρκυρα. Λόγω όμως της ηλικίας και των κακουχιών, όπως είχε προβλέψει και προειδοποιήσει το ποίμνιό του, κοιμήθηκε στις 10 Νοεμβρίου του ίδιου έτους. Όταν μαθεύτηκε, πικρία και λύπη επικράτησε ανάμεσα στους Φαρασιώτες.

Ο γέροντας Παΐσιος, μαθητής του αγίου Αρσενίου, το 1970 μετέφερε τα λείψανά του και τα τοποθέτησε κάτω απ' την Αγία Τράπεζα του καθολικού, στο Ιερό Ησυχαστήριο του αγίου Ιωάννου του Θεολόγου, στη Σουρωτή Θεσσαλονίκης. Το 1986 το Οικουμενικό Πατριαρχείο αναγνώρισε και επίσημα την αγιότητα του π. Αρσενίου του Θαυματουργού και όρισε να εορτάζεται η μνήμη του στις 10 Νοεμβρίου, ημέρα της κοίμησής του.

Η αγάπη του Θεού δεν ξεχωρίζει καταγωγές και θρησκείες. Απέναντι στο Θεό είμαστε όλοι ίσοι, Χριστιανοί και μουσουλμάνοι, πλούσιοι και φτωχοί. Το πρόβλημα είναι πώς εμείς βλέπουμε το Θεό και αν τον γνωρίζουμε αληθινά ποιος είναι, όπως επίσης και το αν αγαπάμε το συνάνθρωπό μας, ανεξαρτήτως ποιος είναι.

Ο άνθρωπος που σκέφτεται μόνο τα πλούτη και την καλοπέραση, δεν έχει καταλάβει ποια είναι πραγματικά η σχέση του με το Θεό και με τους ανθρώπους. Γιατί αν δεν ζούμε πιο απλά και με λιγότερα αγαθά, τότε δεν αφήνουμε περιθώριο να σκεπτόμαστε το Θεό και τον συνάνθρωπό μας, ενώ δίνουμε σημασία σε αγαθά και τρόπους ζωής που δεν έχουν ουσιαστικά καμία αξία.

Επιγραφή σε
λεωφορείο:

ΠΑΡΑΚΑΛΩ ΒΓΑΙΝΟΝΤΑΣ,
ΚΑΜΗΛΩΣΤΕ ΤΟ ΚΕΦΑΛΙ
ΣΑΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣΕΞΤΕ ΤΟ
ΣΚΑΛΟΠΑΤΙ! ΑΛΛΙΩΣ,
ΚΑΜΗΛΩΣΤΕ ΤΗ ΦΩΝΗ
ΣΑΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣΕΞΤΕ ΤΟ
ΛΕΞΙΛΟΓΙΟ ΣΑΣ!!!

Μεταξύ
τεμπέληδων:
-Μακάρι να
υπήρχε ένα
κουμπί, που όταν
το πατούσες, θα
είχες ό,τι
επιθυμούσες!
-Ναι, αλλά ποιος
θα το πατούσε;

Μεταξύ τρελλών
αγελάδων:
-Άκουσες ότι
υπάρχει μια
αρρώστια που
λέγεται τρελλές
αγελάδες;
-Ναι, αλλά τι μας
νοιάζει; εμείς
είμαστε κουνέλια!

-Φαντάζομαι τι θα σου
έβρε η γυναίκα σου χδες
βράδυ που γύρισες
μεδυσμένος στο σπίτι!
-Μπα, τίποτα. Ίσα ίσα που
μου πέταξε και λουλούδια!
-Και αυτό το καρούμπαλο
στο κεφάλι, τι είναι;
-Αυτό; πάνω στη βιασύνη
της πέταξε και τη γλάστρα!

Για να δούμε, τι θυμάσαι....

Τα Φάρασα βρίσκονταν στην _____
Ο Άγιος σώθηκε από τον χείμαρρο _____
Λένε αλλιώς τους Έλληνες _____
Εκεί χειροτονήθηκε πρεσβύτερος ο Άγιος _____
Έκανε ο Άγιος στο ταξίδι για την Ελλάδα μεγάλη _____
Το κελί του Αγίου είχε ένα _____
Ο Θεόδωρος ονομάζεται _____

Ποια λέξη σχηματίζεται με το πρώτο γράμμα κάθε
απάντησης;

